

Dziękczynienie Panu Bogu za zbiory

Wszystko co otrzymujemy jest darem od Pana Boga. Nie trzeba nikogo przekonywać, że Boże błogosławieństwo potrzebne jest każdemu z nas i o pomoc i Bożą opiekę należy się modlić, dziękując Stwórcy. Mamy wiele odniesień w Piśmie świętym do pracy rolnika, warto przypomnieć przypowieść o siewcy (Mt 13; 1-9) czy też przypowieść o pszenicy i kąkolu (Mt 13; 24-30)

Pod koniec sierpnia lub na początku września w jedną z sobót lub niedziel obchodzone jest święto dziękczynne za zakończenie prac polowych i udane zbiory. Korzenie tego zwyczaju to czasy przedchrześcijańskie, wtedy święto obchodzono podczas równonocy jesiennej 22/23 września i zwiędzało ono całoroczną pracę na polu. Obecnie dożynki mają religijny charakter i w ich trakcie składa się podziękowanie Panu Bogu przez wstawiennictwo Matki Boskiej za udane plony. Święto plonów zazwyczaj rozpoczyna się mszą świętą, a potem przez wiele miejscowości przechodzą barwne korowody. W ich trakcie odbywają się konkursy, oraz wiele innych atrakcji artystycznych.

W naszym rejonie dożynki nazywane są żniwówką. Korzenie tego święta pograżone są w bardzo dalekiej przeszłości i sięgają jeszcze czasów pogańskich. Niestety, nie zachowały się opisy, które przybliżyłyby nam tamtejsze zwyczaje, a precyzyjne relacje pochodzą dopiero z XIX wieku. Zasadniczy trzon tych obchodów od lat pozostaje niezmienny. Od zawsze było to święto całej społeczności.

W XIX wieku dożynki były organizowane w dworze gospodarza, do którego należały pola. Po zakończeniu żniw formułował się korowód dożynkowy, a z ostatnich zerwanych kłosów pleciana była korona żniwna. Przystrajano wozy, a następnie udawano się do właściciela pól. Najważniejszym elementem była i do dziś

jest właśnie korona, złożona najczęściej z czterech zbóż – żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, które symbolizowały pory roku. Ważny był także chleb ofiarowywany gospodarzowi oraz przyśpiewki, z których także niektóre przetrwały do tej pory. Dopiero w okresie międzywojennym równoległe do tradycji świeckiej zabawy wykształcił się obecny do dzisiaj zwyczaj święcenia płodów rolnych w kościele.

Pamiętajmy, że dożynki to podziękowanie za cały rok rolny, dlatego w tym momencie do ich organizacji przyłączają się także działkowcy, osoby, które mają sad, czy drobną pasiekę. W bardzo wielu gminach jest to teraz święto dla wszystkich mieszkańców. Ostatnio popularne jest stawianie przed gospodarstwem słomianych kukieł gospodarza i gospodyni. Widzimy więc, że ta tradycja zmienia się, przeobraża, ale to świadczy o tym, że jest ciągle żywa.

„Bądź pozdrowiona ziemię rodząca, z dobroci Boga świat odradzająca tonami zboża, chlebnymi kłosami, wstęgami rzeki wonnymi lasami. Bądź pozdrowiona sadów mrokiem, śpiewem pszczoł roju zachwyconym wzrokiem pięknnością kwiatów, tęczą na niebie i moim sercem bijącym dla ciebie”. *(Maria Majchrzak)*

[ks. Adam]